

VÍZIÓK

Szerző: **VASS Szabolcs**, II. évfolyam

Intézmény: Művészeti Akadémia, Képzőművészeti Tanszék, Grafikai Kar, Újvidék

A „víziók” (látomások) önmagam kivetülései.

Ezek a firkálmányok, firkalatok, esetleg firkvények, szóval firkász jómagam firkálási kényszercselekedetei, önmagam ösösztönszerű megnyilvánulásai, publikálási, paranoid menekülései a saját egóm által.

Kitörés, kivetülés, transzponáció a magány, elhagyatottság nihilista szorításaiból. A különböző izmusok, világ- és énlátások, hamis illúziók, boldogságígéreték, megváltások új, és még újabb világparadigmák bőségzavarából.

Elmélkedés a kint és a bent problematikáján. Ki vagyok én, és ki vagy te. Mikor, hány hónapos korban válik el az én és a nem-én tudatfelismerés? Mi a képzelet és mi a valóság? Van-e különbség álmom és objektivitás között? Egyáltalán mi az objektivitás? (Ezt egy klinikai halálból visszatért embertől kellene megkérdezni.) És van-e egyáltalán múlt és jövő? És mi van odaát? Az nem hely, hanem csak állapot? És mi a rossz és mi a jó? És van-e reinkarnáció? És a prenatális állapotban miért ismétlődik meg a filogenezis? A tirannoszaurusz-rex is én vagyok? És a csillagokat is csak azért láthatom, mert a lelkemben is benne vannak? Minden csak képzeldés? Csuang Ce pillangó-problémája. Most én is pillangó vagyis, akarom mondani „rajz” vagyok? Belevetítettem magam a rajzokba. Akkor bennük vagyok? Meg magamban is? Vagy mindkét helyen? Avagy a DeMello-féle téglacsizolás. Addig csiszolom a téglát, amíg tükör nem lesz. És megláthatom magam benne. Ki is vagyok én?

Önmagam nézegetem ezekben a firkálgatásokban. Némelyikben jobban benne vagyok, némelyikben kevésbé. Vagy talán csak nem látok eléggé jól. Mit jelent látni?

Grafikáimon és rajzaimon ezeket a kérdéseket feszegetem.

Kulcsszavak: víziók, látomások, grafika